

PEYGAMBERLERE İMAN VE MÜSLÜMANLARIN KİMLİK MUHAFAZASI!

YAZAR: ALİ AYKAÇ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.”
Maide, 5/117.

WhatsApp İletişim

Ali AYKAÇ, İmam-Hatib, İSTANBUL
aliaykac.com

iletişim : **(0)541-934 3778**

telegram : **t.me/vaazarsivi**

facebook.com/**groups/vaazarsivi**

Tüm içeriklerin **ticârî maksatla** kısmen ya da tamamen izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılması kesinlikle yasak olup kul hakkını ihlâl eder. Ayrıca bu yasağa uymayanlar hakkında 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca telif hakları üzerinden yasal işlem yapılacaktır. **Ticârî maksat olmadan izinsiz kopyalanması, çoğaltılması, kullanılması, yayınlanması ve dağıtılmasında herhangi bir sorun yoktur.**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Pek Aziz ve Muhterem Müslümanlar,

İmanın altı temel esasından biri, peygamberlere iman etmektir. Peygamberlere inanmak, İslam inancının temel yapı taşlarından biri olmanın ötesinde, kulluk bilincimizin doruk noktalarından biridir. Zira **peygamberlere iman, Allah'ın insanlığa bahsettiği en büyük rahmetlerden birine hürmet göstermeyi ve onların getirdiği kutsal mesajları hayatımıza rehber edinmeyi gerektirir.** Peygamberler, Allah ile kulları arasında ilahi bir köprü, rahmetin tecellisi ve nurun kaynağıdır. Onlar, Allah kelimasını yeryüzüne taşıyan, hakikatin aydınlık kapılarını aralayan eşsiz elçilerdir.

Her peygamber, yalnızca Allah'ın emir ve yasaklarını tebliğ etmekle kalmamış, aynı zamanda kendi örnek hayatlarıyla insanlığa adalet, merhamet ve hikmetin canlı birer kılavuzu olmuştur. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*, Mekke'nin fethinden sonra, kendisine ve ashabına yıllarca zulmeden Mekkelilere karşı intikam almadı; aksine, onları affederek ***“Bugün size hiçbir kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir”***¹ ayetini hatırlattı. Bu davranışı, adaletin ötesinde bir merhamet örneği sundu.

Onların sözleri hikmetle yoğrulmuş, ahlakları tertemiz birer pınar, yolları ise sapasağlam bir rehberdir. **Yüce Allah, insanlığı karanlık dehlizlerden nurlu ufuklara ulaştırmak, hak ile batılı apaçık bir şekilde birbirinden ayırmalarını sağlamak için peygamberlerini göndermiştir.** Onlar, yeryüzünün mazlumlarına umut ışığı, zayıflarına dayanacak bir güç, zulme karşı direnenlerin ise ilham dolu bir sancağı olmuşlardır.

¹ Yusuf, 12/92. قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

Kur'an-ı Kerim'de, peygamberlerin insanlık için önemi şu şekilde ifade edilir: ***“Her ümmet için bir peygamber vardır. Peygamberleri geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir ve onlara hiçbir şekilde zulmedilmez.”***² Bu ayet, peygamberlerin gönderiliş amacının adaleti tesis etmek, insanlığı ilahi nizamla tanıştırmak ve onları her türlü zulümden korumak olduğunu veciz bir şekilde açıklar.

Peygamberler, yalnızca ibadetlerin nasıl eda edileceğini değil, insanın hangi yolda yürüyerek Allah'ın hoşnutluğunu kazanacağını da öğretirler. Onlar, beşeriyetin akıl ve vicdanını diri tutan birer ilahi fener, insanlık karanlığına doğmuş aydınlık güneşlerdir. **İnsan aklı, ne kadar derinlere inebilirse insin, ilahi vahyin ışığı olmadan mutlak hakikate ulaşamaz.** Bu yüzden peygamberler, Allah'ın kullarına rahmet olarak gönderdiği en büyük rehberlerdir.

Peygamberlere inanmak, sadece bir kabulden ibaret değildir. Yani, peygamberlere inanmak, onların getirdiği hakikatleri sadece bilmekle yetinmek değil, aynı zamanda bu hakikatleri hayatımızın merkezine yerleştirerek yaşamımıza rehber kılmaktır. **Misal bir insanın elinde haritası olmadan çöllerde kaybolması neyse, peygamberlerin rehberliğini yitiren bir toplumun durumu da odur.** Onlar, insanlık için birer pusula, insan ruhunun derinliklerinde yönünü arayanların kurtuluş vesilesidir.

Onların öğretilerine sımsıkı sarılmak, getirdikleri mesajı hayatın her köşesine işlemek ve izlerini takip etmek hem dünyada hem ahirette kurtuluşa ulaşmak demektir. **Onlar, ilahi iradenin yeryüzündeki sesi, Allah'ın emirlerinin ve yasaklarının en sahih tefsiridir.** Peygamberlere iman ise, insanlığın en büyük hakikati anlaması, bu hakikati kalbine nakşetmesi ve hayatının her

² Yunus, 10/47. وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

safhasında Allah’a bağılılığını bu kutlu öğretiyile taçlandırması demektir. **Bu iman, yalnızca bilmek değil, derinden hissetmek; yalnızca inanmak değil, yaşamak ve yaşatmak anlamına gelir. Peygamberlerin rehberliği, insanlığı batıl karanlıklardan hakka ve nura kavuşturur.**

Ne mutlu ki, peygamberlerin yolundan gidenlere... Ve ne yazık ki, bu ilahi rehberliğe sırtını dönerek dünyayı yalnızca bir arzu ve hevesler meydanı kılanlara... Peygamberler, hakikatin meşaleleri, karanlık gecelerde yol gösteren yıldızlardır. **Onların ışığına hürmet eden her kalp, onların nuruna gönül veren her kalp, dünya ve ahiret saadetine kavuşacaktır.**

Peygamberlerin öğrettiği yol, insanın fitratına en uygun, kalbini hakikate meylettiren ve ruhunu huzura erdiren bir yaşamın kapılarını aralar. **Bu yol, sadece kendi zamanlarının insanlarına değil, kıyamete kadar her dönemin arayış içerisindeki gönüllerine ışık tutan ilahi hakikatlerle doludur.** Onlar, insanlığın sapasağlam manevi direkleri, yollarını kaybedenlere birer kılavuz ve kurtuluş işaretidir. Ve Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*, bu mübarek zincirin son halkası, **Allah’ın nurunu dünyada tamamlayan en büyük rahmet elçisidir.**

Hadis-i şeriflerde de peygamberlerin insanlık için rehberliği vurgulanmıştır. Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*, bir hadisinde şöyle buyurmuştur: ***“Benimle benden önceki peygamberlerin durumu, bir ev inşa eden kimseye benzer. O kimse evi güzelce yapıp mükemmel hâle getirmiş fakat bir köşede sadece bir tuğla yeri boş kalmıştır. İnsanlar bu evi dolaşırlar, ona hayran olurlar ve şöyle derler: Keşke şu tuğla da konulmuş olsaydı.” Resûlullah sallâllâhu aleyhi ve sellem, sözlerine şöyle***

devam etmiştir: “İşte ben o tuğlayım. Ben peygamberlerin sonuncusuyum.”³

Bu hadis, insanlık binasının nasıl ilahi bir hikmetle inşa edildiğini gözler önüne serer. **Her peygamber, bu binanın bir tuğlası, bir köşesi olmuş; her biri, insanlığı hakikate taşıyan birer rehber olarak yerini almıştır.** Ne var ki bu bina, tamamlanmak için bir tuğlaya daha muhtaçtı. İşte o son tuğla, âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz sallâllâhu aleyhi ve sellem idi. **Onun gelişiyle bu muazzam bina kemale ermiş; tevhit ile şirk arasındaki perdeler kalkmış, adalet zulmün karşısında sağlam bir kale olmuş, merhamet taşlaşmış kalpleri yumuşatmış ve hak ile batıl arasındaki sınır ebediyen çizilmiştir.** İnsanlık, karanlıklardan nura çıkacak bir yol bulmuş ve nihai rehberini bulmuştur.

İnsanlar, kendi akılları ve bilgileriyle her zaman doğruyu bulamayabilirler. **Bizleri yoktan vâir eden Allah Teâlâ’yı akıl yoluyla tanıyabilsek de O’na nasıl ibadet edeceğimizi, hangi davranışların O’nun hoşnutluğunu kazanacağımızı bilemeyiz.** İşte peygamberler, bu ihtiyaçlara cevap veren ilahi rehberlerdir. Allah, hiçbir toplumu peygambersiz bırakmadığını ve peygamber göndermediği bir topluma azap etmeyeceğini Kur’an-ı Kerim’de bildirmektedir: **“Biz bir peygamber göndermedikçe (hiçbir kavme) azap edici olmadık.”⁴**

³ Buhari, Menakıb, 18. إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا: مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ؟ قَالَ: فَإِنَّا اللَّبَنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ.

⁴ İsrâ, 17/15. وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا

Bu nedenle, **peygamberlere inanmak, sadece iman etmek değil, aynı zamanda ilahi mesajı kabul etmek ve hayatı bu mesaja göre şekillendirmektir.** Peygamberler olmadan, insanlar hakikati bulmakta ve yaşamlarını Allah'ın rızasına uygun bir şekilde yönlendirmekte büyük zorluk çekerler. Peygamberler, yalnızca ibadetin nasıl yapılacağını öğretmekle yetinmez; aynı zamanda adaletle hükmetmeyi, komşuya iyi davranmayı, yetimi gözetmeyi ve dürüstlüğü esas alarak bir ömür sürmeyi gösterirler. **Onlar, bir pazarcının terazisindeki doğruluğa, bir liderin halkına karşı merhametine ve bir ailenin içindeki sevgiye rehberlik ederler.** Böylece hem bu dünyada huzurun yolunu açar hem de ahirette ebedi mutluluğa erişmeyi öğretirler.

Peygamberler, insanlığa hakikatin ışığını taşımak, yanlış yollara sapmış kalpleri hakka döndürmek ve kulluğun gerçek anlamını öğretmek için gönderilmişlerdir. **Her biri, yaşadıkları dönemin karanlıklarına birer nur olmuş, toplumların inanç ve ahlaki sapmalarını düzeltmekle vazifelendirilmiştir.**

Nuh aleyhisselam, kavmini Allah'a ibadete çağırırken onların putlara tapma alışkanlığını terk etmeleri için yıllarca sabırla mücadele etmiştir. **İbrahim aleyhisselam,** babası da dâhil olmak üzere, çevresindekilere tek bir Allah'a inanmanın gerekliliğini anlatırken, ateşe atılmayı göze almıştır. **Musa aleyhisselam,** Firavun'un zulmü altındaki halkı özgürlüğe ve tevhide kavuşturmak için Allah'ın izniyle mücadele vermiştir. İsa aleyhisselam ise insanları sadece kuru geleneklerden değil, içi boş bir din anlayışından da uzaklaştırarak ilahi mesajın özüne dönmeye çağırmıştır.

Her peygamber, bir toplumun aklını ve kalbini, bozulmuş değerlerden ilahi hakikatlere yönlendirmek için örnek olmuş; yalnızca sözle değil, yaşayışlarıyla da insanlığa rehberlik etmiştir.

Bu bağlamda, Hazret-i İsa *aleyhisselam* da insanları yalnızca bir olan Allah’a iman etmeye davet etmiş, ilahi vahyi tebliğ ederek onları şirkten ve yanlış yollardan sakındırmıştır. Ne var ki, **Hazret-i İsa’nın getirdiği bu saf tevhid mesajı, zaman içinde bozulmuş ve yerini asıyla ilgisi olmayan inanış ve uygulamalara bırakmıştır.** Çam ağacı süslemeleri, yılbaşı kutlamaları ve Noel gelenekleri gibi ritüeller, bu tahrifin bir yansımasıdır ve Hazret-i İsa’nın ilahi mesajıyla bağdaşmayan kültürel alışkanlıklardır.

Kur’an-ı Kerim, Hazret-i İsa *aleyhisselamın* misyonunu şu şekilde anlatır:

“Ben, bana gönderilen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere geldim. Rabbinizden bir mucize getirdim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.”⁵

Hazret-i İsa *aleyhisselamın* getirdiği ilahi mesaj, insanları hakka davet eden, sapkın geleneklerden arındıran ve Tevrat’ın özündeki doğruları hatırlatan bir davetti. Ancak zamanla bu saf tebliğin üzerine insan eliyle birçok batıl gelenek eklenmiş, onun tevhid çağrısı yerini süslü törenlere, gösterişe ve aslına aykırı uygulamalara bırakmıştır.

Bugün Noel ve yılbaşı kutlamaları adı altında yapılan birçok etkinlik, Hazret-i İsa *aleyhisselamın* getirdiği mesajdan oldukça uzaklaşmıştır. **Bu kutlamalar, gösterişe dayalı bir tüketim çılgınlığıyla, eğlence adına yapılan aşırılıkla ve israfla şekillenmiştir.** Alkol tüketiminin arttığı, kumarın teşvik edildiği,

⁵ Âl-i İmran, 3/50. وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

haramın normalleştirildiği bu geceler, insanları vicdan muhasebesinden uzaklaştırıp haz merkezli bir hayata yöneltmektedir. Oysa **İslam, ölçülü ve sorumlu bir yaşamı öğütler.**

Düşünün ki bir yılbaşı gecesi, mağazalar indirim kampanyalarıyla dolup taşar, insanlar ihtiyaçlarından fazlasını almak için birbirleriyle yarışır. Televizyonlarda eğlence programları, haramı hoş gösteren sahnelerle dolup taşar. Bu sırada sokaklarda yardıma muhtaç insanlar, soğuk gecenin altında bir dilim ekmek bekler. İşte bu çelişki, Hazret-i İsa *aleyhisselamın* asıl mesajından ne kadar uzaklaşıldığını gösterir. **Onun çağrısı, israf ve haz peşinde koşmayı değil, insanları hakikate, tevazuya ve merhamete davet etmektir.**

Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: ***“Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.”***⁶

Bu ilahi emir, Müslümanlara açık bir şekilde alkol, kumar ve benzeri kötülüklerden uzak durmalarını öğütler. Ancak günümüzde birçok insan, özellikle yılbaşı kutlamaları sırasında bu uyarıları göz ardı ederek harama yönelmektedir.

O gece, şehrin ışıkları parlarken, bir yanda sofralar alkol şişeleriyle donatılır, diğer yanda kumar masaları kurulur. **Eğlence adına yapılan bu aşırılıklar hem ruha hem bedene zarar verirken toplumun manevi yapısını da sarsar.** Oysa Hazret-i İsa *aleyhisselam*, insanları bu tür alışkanlıklardan uzaklaştırmaya ve ahlaki bir yaşam sürmeye çağırmıştı. **Onun mesajı, hazzın**

⁶ Maide, 5/90. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

peşinden koşmayı değil, erdemli bir yaşamı tercih etmeyi öğütlerdi.

Düşünün ki bir aile, yılbaşı gecesini sırf gelenek diye kutlarken çocuklarına israf ve yanlış alışkanlıkları normalleştirir. Halbuki bu gece, yeni bir yıla daha bilinçli bir başlangıç yapmak için bir fırsat olabilir; harama değil, hayra yönelmek için bir dönüm noktası hâline gelebilir. Hazret-i İsa'nın çağrısı da işte böyle bir farkındalıkla yaşamak içindi.

Hazret-i İsa aleyhisselamın tebliğ ettiği mesaj, insanları Allah'a kulluğa ve ahlaklı bir yaşama çağırmaktı. O, hiçbir zaman dünya hayatına dalmayı, israfı, gösterişi ve batıl gelenekleri öğretmemiştir. Noel süslemeleri, çam ağacı gibi semboller, aslında Hristiyanlık öncesi pagan inanışlarından alınmıştır. Bu uygulamalar, Hazret-i İsa aleyhisselamın tebliğ ettiği, bozulmamış, özündeki tevhit inancına yabancıdır. Kur'an-ı Kerim, kıyamet gününde Hazret-i İsa aleyhisselamın, kendisine atfedilen bu batıl inançlardan beri olduğunu şöyle haber verir: “*Ben onlara sadece bana emrettiğin şeyi söyledim: Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.*”⁷

Hadis-i şeriflerde de Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*, Müslümanların başka kavimlerin adetlerini taklit etmemesi gerektiğini vurgulamış ve şöyle buyurmuştur: “*Kim bir kavme benzemeye çalışırsa, o da onlardandır.*”⁸

Peygamber Efendimiz *sallallâhu aleyhi ve sellem*'in bu hadis-i şerifi, **insanın kimliğini ve aidiyetini koruması için derin bir nasihattir.** Bu söz, sadece dış görünüşe ya da alışkanlıklara değil, bir insanın özünü oluşturan inanç ve değerler dünyasına bir

⁷ Maide, 5/117. مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

⁸ Ebu Davud, Libas, 4.

işarettir. İslam, insana yaratılışındaki saf özü hatırlatır; tevhit inancını, adalet duygusunu, haya ve merhamet gibi evrensel değerleri korumayı öğütler. Eğer bir insan bu **temel değerlerini terk edip, başka bir kültürün ya da yaşam biçiminin yanlışlarına teslim olursa, kendisini zamanla o dünyaya ait hisseder.** Hadis, işte bu kayboluşu engellemek için söylenmiş bir uyarıdır. Çünkü **insanın kimliğini yitirmesi, bedeninden değil, ruhundan ve inancından kopuşuyla başlar.**

Unutmamak gerekir ki bu hadis, insanları başka toplumlara sırt çevirmeye veya onları dışlamaya çağırmaz. Tam aksine, **her toplumun iyisini ve güzelini almayı, ama bunu yaparken kendi kimliğini korumayı öğütler.** Tıpkı bir bahçıvanın farklı çiçekleri hayranlıkla seyredip, bahçesine sadece uygun olanları ekmesi gibi, **Müslüman da başka kültürlerden faydalanabilir.** Önemli olan, **köklerini unutmamak ve o köklerin beslendiği değerlerden, yani İslam'ın tevhit, adalet ve haya gibi asli hassasiyetlerinden uzaklaşmamaktır.** Bu değerler, bir Müslümanın yalnızca kimliğini değil, Rabbine olan kulluğunu da diri tutar. Çünkü insan, bu hassasiyetleri kaybettiğinde yalnızca kendi özünden değil, Allah'ın rızasına götüren yoldan da uzaklaşmış olur. **İnsan, ne kadar güçlü bir ağaca benzerse benzesin, köklerini kaybettiğinde ayakta kalamaz.**

Bir Müslümanın köklerini koruması, yalnızca kendi inancını yaşaması için değil, aynı zamanda bu inancın güzelliklerini dünyaya yansıtması için de gereklidir. Çünkü **İslam, sadece bireysel bir kurtuluş rehberi değil, aynı zamanda insanlığa sunulan evrensel bir rahmettir.** Bir Müslüman, **kendi kimliğini kaybedip, taklit yoluna -bir Müslümanın kendi inanç ve değerlerini sorgusuz bir şekilde terk ederek, başka bir kültürün ya da ideolojinin yaşam biçimini benimsemesi- girdiğinde, yalnızca kendine zarar vermekle kalmaz, aynı zamanda İslam'ın temsil**

ettiği hakikati de gölgeler. Misal; bir Müslüman, kendi kimliğini kaybedip taklit yoluna girdiğinde, bunun olumsuz etkileri tıpkı **berrak bir suyun bulanıklaşması** gibidir. Düşünün ki bir nehir, dağların eteğinden tertemiz doğuyor; suyu hem içilebilir hem de çevresine hayat veriyor. Ancak bu nehre yol boyunca kirli sular karışıyor, asıl özü olan, kimliği olan berraklığını yitiriyor. Artık ne o suyu içenler ondan fayda bulabiliyor, ne de o suyun geçtiği topraklar bereketleniyor. Müslüman da böyledir; **özündeki tevhit inancını ve İslam'ın saf değerlerini koruyamadığında, kendi hayatında huzuru kaybetmekle kalmaz, etrafındaki insanlara da örnek olma vasfını yitirir.** Bu yüzden, **taklit değil, kimliği koruyarak yaşamak hem bireyin hem de temsil ettiği değerlerin selameti için elzemdir.** Bu nedenle hadis, kimlik kaybını sadece bir birey meselesi olarak değil, toplumların manevi dirliği açısından da ele alır. Çünkü **bir toplumun gücü, onun kendi değerlerine olan sadakatiyle ölçülür.**

Öte yandan, İslam'ın özü, insanları birbirine düşman eden bir ayrışma değil, farklılıklar arasında denge kurmayı öğütler. Peygamber Efendimiz *sallallâhu aleyhi ve sellem*, başka kavimlerin faydalı uygulamalarını benimsemekten çekinmemiş, ancak her zaman bunları İslam'ın ölçüleriyle şekillendirmiştir. Onun hayatı, bu hadisin en güzel tefsiridir. Müslüman, başkalarının iyi taraflarından ilham alırken, kendi özüne yabancılaşmaz. Çünkü kim olduğunu unutmayan bir insan, her şartta onurlu bir duruş sergiler. İşte bu hadis, bizi kimliksizleşmeye karşı korurken, aynı zamanda insanlığa hakikat penceresinden bakmayı da öğretir. Müslüman, ancak kendi kimliğine sıkı sıkıya bağlı kaldığında, dünyaya ve tüm insanlığa bir ışık tutabilir. Onun haricinde, özünden kopmuş, taklit ve kimlik karmaşası içinde savrulan bir birey ne kendine ne de başkalarına fayda sağlayabilir. **Kendi inanç ve değerlerini kaybetmiş bir insan, başkalarının doğrularını benimsemekle yetinir ve böylece hakikatin rehberi olmaktan çıkarak, neyi**

aradığını bilmeyen bir yolcuya dönüşür. Bu durumda, İslam'ın temsil ettiği evrensel rahmeti göstermek yerine, yalnızca benzemeye çalıştığı toplumun gölgesinde kaybolur.

Gayrimüslimlere özenmek, onların dinî bayramlarını kutlamak, yaşam biçimlerini benimsemek veya İslam'ın sınırlarını ihlal eden davranışlarını normal görmek, Müslümanların kimliğinde zayıflamaya yol açar. Özellikle Batı kültürüne aşırı bir hayranlık duyan bazı Müslümanların, kendi değerlerinden uzaklaşıp Batı'nın tüketim ve gösteriş odaklı yaşam biçimlerine özenmesi, İslam'ın ruhuna aykırıdır. Kur'an-ı Kerim, Müslümanların başka toplumların değerlerine körü körüne bağlanmamaları gerektiğini şu şekilde bildirir: ***“Sakin onların arzu ve heveslerine uyma ki seni Allah'ın yolundan saptırmassınlar.”***⁹

Batı, bugün birçok alanda teknolojik ve ekonomik üstünlüğe sahip olsa da ahlaki ve manevi yönden ciddi bir çöküş içerisindedir. Alkol tüketimi, kumar, aile yapısının bozulması, israf ve gösteriş gibi pek çok kötü alışkanlık, Batı kültüründe normalleşmiş durumdadır. Müslümanların, bu tür olumsuz özelliklere özenmesi, onların hem ahiretlerini hem de dünya düzenlerini tehlikeye atar. Peygamber Efendimiz sallâllâhu aleyhi ve sellem, ümmetin bu konuda bilinçli olması gerektiğini vurgulayarak şöyle buyurmuştur: ***“Siz, sizden önceki toplumların yolunu karış karış, adım adım takip edeceksiniz. Öyle ki onlar bir kertenkele deliğine girse, siz de oraya gireceksiniz.”***¹⁰

Batı kültürüne aşırı hayranlık ve gayrimüslimlere özenme, Müslümanlar için sadece bireysel bir tehdit değil,

⁹ Maide, 5/49. وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنِ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

¹⁰ Buhari, Enbiya, 50.

aynı zamanda toplumsal ve kültürel bir erozyonun başlangıcıdır. Bugün Batı'nın tüketim kültürü, gösterişe dayalı yaşam tarzı ve ahlaki zayıflıkları, dünya genelinde birçok toplumu etkisi altına almış durumdadır. **Müslümanların bu etkilerden korunması, kendi dini ve kültürel değerlerini koruma bilinciyle mümkündür.**

Kur'an-ı Kerim'de Müslümanların kimliklerini korumaları ve başka toplumların sapkın yaşam biçimlerinden etkilenmemeleri için birçok uyarı yapılmıştır: ***“Siz onların dinine uymadıkça ne Yahudiler ne de Hristiyanlar sizden razı olmayacaktır. De ki: Asıl doğru yol, Allah'ın yoludur.”***¹¹

Bu ayet, **Müslümanların kimliklerini korumaları ve Allah'ın belirlediği doğrulardan sapmamaları gerektiğini hatırlatır.** Müslümanlar, Batı'ya yönelmeyi bir ilerleme ve gelişim göstergesi olarak algıladığında, farkında olmadan bu kültürün haram ve sakıncalı yönlerini de hayatlarına taşımaktadır.

Müslümanlar için en büyük örnek, Kur'an-ı Kerim'in rehberliği ve Peygamber Efendimiz *sallâllâhu aleyhi ve sellem*'in sünnetidir. **Batı'nın dünyevi cazibesine kapılmak yerine, İslam'ın sunduğu insanı yücelten ve ahlaki üstünlük kazandıran modeli benimsemek hem dünya hem de ahiret mutluluğunun anahtarıdır.** İslam, bireyden topluma kadar her alanda bir denge ve ahlak düzeni getirmiştir. Allah Teâlâ, Müslümanları şu şekilde uyarmaktadır: ***“Allah sizi, kendisine***

¹¹ Bakara, 2/120. وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

itaat eden, hakka şahitlik eden bir ümmet kıldı ki, insanlara örnek olasınız.”¹²

Bu ayet, Müslümanların sadece kendi nefislerinde değil, çevrelerinde de adalet, doğruluk ve ahlak timsali olmalarını **emreder**. Örneğin, bir esnafın terazisinde dürüst davranması, komşusunun hakkını gözetmesi, iş yerinde çalışanına hakkını tam olarak vermesi, İslam’ın bireyden topluma uzanan bu dengesinin somut birer yansımasıdır. **Bu küçük ama anlamlı davranışlar, bir damlanın deryaya kavuşması gibi, toplumun ahlak ve huzur denizine katkı sunar.** Aynı şekilde, aile içindeki sevgi, saygı ve anlayış, toplumun küçük bir modelini oluşturur; bu modeldeki denge bozulduğunda, toplumsal yapının geneli zarar görür.

Müslüman, hayatının her alanında bu dengeyi koruyarak insanlara bir örnek olmalıdır. Bu, **sadece ibadetlerle sınırlı bir sorumluluk değil; aynı zamanda günlük hayatta sergilenen bir duruş, bir ahlak anlayışıdır.** Çünkü bir Müslüman’ın davranışı, tıpkı berrak bir suyun yansıması gibi, İslam’ın güzelliklerini başkalarına göstermelidir.

Sonuç olarak, Müslümanların gayrimüslimlere özenmekten ve Batı’ya yönelmekten sakınması, yalnızca bireysel kimliklerini korumak için değil, aynı zamanda **İslam ümmetinin manevi direncini muhafaza etmek için de hayati bir öneme sahiptir.** Unutmamak gerekir ki İslam, insanlığa en doğru ve en ahlaki yaşam biçimini sunmuş, **bu yolda yürüyenlere dünya ve ahiret mutluluğunu vadetmiştir.** Müslümanlar, kendi inançlarının sunduğu eşsiz hakikatin yüceliğine gönülden inanmalı, geçici ve

¹² Bakara, 2/143. وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

yanıltıcı cazibelerle süslenmiş yabancı kültürlerin aldatıcı parıltısına kapılmaktan sakınmalı ve daima Allah'ın gösterdiği huzur ve hikmet dolu yolda ilerlemeye gönülden talip olmalıdır. Yoksa, **bu aldatıcı cazibeler, Müslümanların hem inançlarını zayıflatır hem de kimliklerini erozyona uğratar. Değerlerini kaybeden bir toplum, başkalarının kültürüne öykünerek özünden kopar; bu kopuş, önce bireylerin ruh dünyasında huzursuzluk ve tatminsizlik olarak başlar, ardından toplumsal bir yozlaşmaya yol açar. Manevi değerler yerini bencil arzulara bırakır; ahlak, yerini çıkar ilişkilerine terk eder.** Böyle bir durumda, Allah'ın rahmetini ve bereketini yitiren bir topluluk, huzur ve hikmetten uzak bir karanlığa sürüklenmekten kurtulamaz. Bu yüzden, Müslümanların kendi inançlarına sıkı sıkıya sarılması hem bireysel hem de toplumsal kurtuluşun yegâne yoludur.

Rabbim! Bizleri, her işimizde Senin rızanı arayan, adımlarını hikmetle atan, kalplerine takvayı mihrap edinen kullarından eylesin..!

Rabbim! Dünyada bizler doğru yoldan ayrılmayan, ahirette ise rahmetinle cennetine kabul buyurulan kullarından eylesin..! (Sen ki, dualara icabet eden ve kullarına her daim rahmetiyle muamele edensin.)

(Âmin!..)

وَعَاخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الفاتحه